

Kam jen kam

Umbrtka

Na svá oblíbená
místa na kolejích
co tak moc voní
Tam usínám
A budím se ze snu
Cihelné stěny a smrky
Balkony a otevřená okna

Kam jen kam
Jde ten pán s knírkem
Do něčeho kopne
A jde zpátky umbrtko!

Myslel jsem si že má knír
ale čepici jen má
nudy kopec nudy vrak
těžké květy na stromech
a okna otevřená
nuda na trati
a klid a cink
zapadá slunce tichne město
a lidé a delší je stín
a proti světlu komáři mušky potichu vzlétají
kam jen kam

Náklady těžké objemy
únava velké rozměry
na trati ve svitu do dále
mizejí vlakové soupravy
a strejci v sandálích
mizejí puklá srdce
jícny žhavých pecí vlaků

Kam jen kam
čáry tam na nebi
kruhy jsou od pěny na půllitru
sám jen sám
Umbrtko sedíš tam
A v kapse pistoli na sebe do hlavy už máš

Je krásně na světě
Jak krásně a zbytečně
Šťastný a bezcenný
Dokola pojídá prejt
Plněn jím a přec prázdný
Náš bůh a Umbrtka pán